

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1988 Nr. 166

A. TITEL

Verdrag inzake de voorkoming en bestraffing van misdrijven tegen internationaal beschermde personen, met inbegrip van diplomaten; New York, 14 december 1973

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn geplaatst in *Trb.* 1981, 69.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1981, 69,

D. PARLEMENT

De artikelen 1 t/m 3 van de Rijkswet van 19 mei 1988 (*Stb.* 274) luiden als volgt:

„Artikel 1

Het op 14 december 1973 te New York tot stand gekomen Verdrag inzake de voorkoming en bestraffing van misdrijven tegen internationaal beschermde personen, met inbegrip van diplomaten, waarvan de Engelse en de Franse tekst en de vertaling in het Nederlands zijn geplaatst in *Tractatenblad* 1981, 69, wordt goedgekeurd voor het gehele Koninkrijk.

Artikel 2

Goedgekeurd wordt het volgende, bij de toetreding tot het in artikel 1 bedoeld bedoelde Verdrag te maken voorbehoud:

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden behoudt zich voor, met betrekking tot de in artikel 7 neergelegde verplichting tot uitoefening van rechtsmacht, in de gevallen dat de justitie van Nederland, die van de Nederlandse Antillen, of die van Aruba geen rechtsmacht kan uitoefenen op grond van een der in artikel 3, eerste lid, genoemde beginselen, dat zij slechts hiertoe gehouden zal zijn nadat het Koninkrijk van een Verdragspartij een verzoek om uitlevering heeft ontvangen en afgewezen.

Artikel 3

Goedgekeurd wordt de volgende, bij de toetreding tot het in artikel 1 bedoelde Verdrag af te leggen verklaring:

Naar het oordeel van de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden doet artikel 12 van het Verdrag, en in het bijzonder de tweede zin van dat artikel, niet af aan de toepasselijkheid van artikel 33 van het Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen.”.

De Rijkswet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken¹⁾ H. VAN DEN BROEK, de Minister van Justitie F. KORTHALS ALTES en de Minister van Binnenlandse Zaken C. P. VAN DIJK.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Kamerstukken II 1983/84, 1984/85, 1985/86, 1986/87 18 437 (R1260); Hand. II 1986/87, blz. 1792–1796; Kamerstukken I 1986/87, nrs. 86, 148, 148a, 1987/88, nr. 186; Hand. I 1987/88, blz. 1136–1142.

¹⁾ Op blz. 2 van *Stb.* 1988, 274 staat de eerste ondergetekende ten onrechte vermeld als de Minister van Binnenlandse Zaken.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1981, 69 ¹⁾.

Behalve de aldaar genoemde hebben voorts nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 15 een akte van bekrachtiging nedergelegd bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties:

Polen ²⁾	14 december 1982
Guatemala	18 januari 1983
Italië ³⁾	30 augustus 1985

¹⁾ Op 2 augustus 1977 is het Verdrag bekrachtigd door IJsland en niet door Hongarije zoals vermeld in *Trb.* 1981, 69.

In reactie op het bezwaar van de Sovjet-Unie, de Duitse Democratische Republiek, Tsjechoslowakije en Hongarije op de toepassing van het Verdrag op Berlijn (West) en de gebruikelijke reactie daarop van de Verenigde Staten van Amerika, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en

Noord-Ierland heeft de Bondsrepubliek Duitsland op 2 april 1982 het volgende medegedeeld „... The Government of the Federal Republic of Germany, on the basis of the legal situation set out in the note of 18 February 1982, wishes to confirm that the application in Berlin (West) of the above-mentioned Convention extended by it under the established procedure continues in full force and effect. ...”.

2) Onder het volgende voorbehoud:

„The Polish People's Republic does not consider itself bound by the provisions of article 13, paragraph 1, of the Convention.” (*VN-vertaling*).

3) Onder de volgende bezwaren:

„a) The Italian Government does not consider as valid the reservation made by Iraq on 28 February 1978 with regard to article 1, paragraph 1(b), of the said Convention;

b) With regard to the reservation expressed by Burundi on 17 December 1980, [the Italian Government considers that] the purpose of the Convention is to ensure the punishment, worldwide, of crimes against internationally protected persons, including diplomatic agents, and to deny a safe haven to the perpetrators of such crimes. Considering therefore that the reservation expressed by the Government of Burundi is incompatible with the aim and purpose of the Convention, the Italian Government cannot consider Burundi's accession to the Convention as valid as long as it does not withdraw that reservation.” (*VN-vertaling*).

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1981, 69 ¹⁾.

Behalve de aldaar genoemde hebben voorts nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 16 een akte van toetreding nedergelegd bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties:

Turkije	11 juni 1981
Gabon	14 oktober 1981
Argentinië ²⁾	18 maart 1982
de Democratische Volksrepubliek Korea ³⁾	1 december 1982
Korea	25 mei 1983
Griekenland	3 juli 1984
Jordanië ⁴⁾	18 december 1984
Zwitserland ⁵⁾	5 maart 1985
Niger	17 juni 1985
Spanje	8 augustus 1985
Nieuw-Zeeland ⁶⁾	12 november 1985
Egypte	25 juni 1986
Bahama's	22 juli 1986
Jemen (Zuid) ⁷⁾	9 februari 1987
Japan	8 juni 1987
China ⁸⁾	5 augustus 1987
Oman	22 maart 1988
Syrië ⁹⁾	25 april 1988
het Koninkrijk der Nederlanden ¹⁰⁾ (voor het gehele Koninkrijk)	6 december 1988

¹⁾ Tegen het door Boeroendi op 17 december 1980 bij toetreding geformuleerde voorbehoud zijn de volgende bezwaren gemaakt door:

de Bondsrepubliek Duitsland op 15 maart 1981:

„The Government of the Federal Republic of Germany considers the reservation made by the Government of the Republic of Burundi concerning article 2, paragraph 2, and article 6, paragraph 1, of the Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents, to be incompatible with the object and purpose of the Convention.” (*VN-vertaling*);

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op 15 januari 1982:

„The purpose of this Convention was to secure the world-wide repression of crimes against internationally protected persons, including diplomatic agents, and to deny the perpetrators of such crime a safe haven.

Accordingly the Government of the United Kingdom of Great-Britain and Northern Ireland regard the reservation entered by the Government of Burundi as incompatible with the object and purpose of the Convention, and are unable to consider Burundi as having validly acceded to the Convention until such time as the reservation is withdrawn.”;

Israël op 28 juni 1982:

The Government of the State of Israël regards the reservation entered by the Government of Burundi as incompatible with the object and purpose of the Convention and is unable to consider Burundi as having validly acceded to the Convention until such time as the reservation is withdrawn.

In the view of the Government of Israel, the purpose of this Convention was to secure the worldwide repression of crimes against internationally protected persons, including diplomatic agents, and to deny the perpetrators of such crimes a safe haven.”.

²⁾ Onder het volgende voorbehoud:

„In accordance with article 13, paragraph 2, of the Convention, the Argentine Republic declares that it does not consider itself bound by the provisions of article 13, paragraph 1, of the Convention.” (*VN-vertaling*).

³⁾ Onder het volgende voorbehoud:

„The Government of the Democratic People's Republic of Korea does not consider itself bound by the provisions of article 13, paragraph 1, of the Convention, recognizing that any dispute between two or more State Parties concerning the interpretation or application of the Convention should not, without consent of both parties, be submitted to international arbitration and to the International Court of Justice.” (*Vertaling*);

de Democratische Volksrepubliek Korea wordt door het Koninkrijk der Nederlanden niet erkend

⁴⁾ Onder de volgende verklaring:

„The Government of the Hashemite Kingdom of Jordan declares that its accession to the Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents, cannot give rise to relations with 'Israel'.” (*VN-vertaling*).

Op 11 maart 1985 heeft Israël een verklaring afgelegd welke mutatis mutandis gelijk is aan de verklaring afgelegd ten aanzien van Irak (vgl. *Trb.* 1981, 69, blz. 28).

⁵⁾ Onder de volgende interpretatieve verklaring:

„The Swiss Federal Council interprets article 4 and article 5, paragraph 1, of the Convention to mean that Switzerland undertakes to fulfill the obligation contained therein on the conditions specified by its domestic legislation.” (*VN-vertaling*).

⁶) Mede voor de Cook-eilanden en Niue en onder het volgende voorbehoud:

„The Government of New Zealand reserves the right not to apply the provisions of the Convention to Tokelau pending the enactment of the necessary implementing legislation in Tokelau law”.

⁷) Onder het volgende voorbehoud:

„In acceding to this Convention, the People's Democratic Republic of Yemen does not consider itself bound by article 13, paragraph 1, of the Convention, It declares that the competence of the International Court of Justice with respect to disputes concerning the interpretation of application of the Convention shall in each case be subject to the express consent of all parties to the dispute.” (*VN-vertaling*);

en de volgende verklaring:

„The People's Democratic Republic of Yemen declares that its accession to this Convention shall in no way signify recognition of Israel or serve as grounds for the establishment of relation of any sort with Israel.” (*VN-vertaling*).

Hierop heeft Israël op 21 augustus 1987 een verklaring afgelegd, welke mutatis mutandis gelijk is aan de verklaring ten aanzien van Irak (vgl. *Trb.* 1981, 69, blz. 28).

⁸) „[The People's Republic of China] declares that in accordance with paragraph 2 of article 13 of the Convention, the People's Republic of China has reservations on paragraph 1 of article 13 of the Convention and does not consider itself bound by the provisions of the said paragraph.” (*Vertaling*).

⁹) Onder het volgende voorbehoud:

„The Syrian Arab Republic does not consider itself bound by the provisions of article 13, paragraph 1, of the Convention, concerning arbitration and the result thereof.” (*VN-vertaling*);

en de volgende verklaring:

„Accession of the Syrian Arab Republic to this Convention in no way implies recognition of Israel or entry into any relation with Israel concerning any question regulated by this Convention.” (*VN-vertaling*).

Op 26 juli 1988 heeft Israël een verklaring afgelegd, welke mutatis mutandis gelijk is aan de verklaring ten aanzien van Irak (vgl. *Trb.* 1981, 69, blz. 28).

¹⁰) Onder het volgende voorbehoud ten aanzien van artikel 7:

„In cases where the judicial authorities of either the Netherlands, the Netherlands Antilles or Aruba cannot exercise jurisdiction pursuant to one of the principles mentioned in Article 3, paragraph 1, the Kingdom accepts the aforesaid obligation subject to the condition that it has received and rejected a request for extradition from another State Party to the Convention.”;

en onder de volgende verklaring:

„In the view of the Government of the Kingdom of the Netherlands Article 12 of the Convention, and in particular the second sentence of that Article, in no way affects the applicability of Article 33 of the Convention of 28 July 1951 relating to the Status of Refugees.”.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1981, 69.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het Verdrag op 5 januari 1989 voor het gehele Koninkrijk in werking treden.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Zie *Trb.* 1981, 69¹⁾.

Behalve de aldaar genoemde Staat heeft Nieuw-Zeeland nog verklaard dat het Verdrag van toepassing is op de Cook-eilanden en Niue (zie rubriek F).

¹⁾ Tegen de toepasselijkverklaring van het Verdrag op 2 mei 1979 door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op de Falkland-eilanden heeft Argentinië op 3 oktober 1983 het volgende bezwaar gemaakt:

„[The Government of Argentina makes a] formal objection to the [declaration] of territorial extension issued by the United Kingdom with regard to the Malvinas Islands (and dependencies), which that country is illegally occupying and refers to as the "Falkland Islands".

The Argentine Republic rejects and considers null and void the [said declaration] of territorial extension." (*VN-vertaling*).

Op 25 februari 1985 heeft het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland de volgende verklaring afgelegd:

„The Government of the United Kingdom of Great-Britain and Northern Ireland have no doubt as to their right, by notification to the Depository under the relevant provisions of the above-mentioned Convention, to extend the application in question to the Falkland Islands or to the Falkland Island Dependencies, as the case may be.

For this reason alone, the Government of the United Kingdom are unable to regard the Argentine Communications under reference as having any legal effect.”.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1981, 69.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties zie ook *Trb.* 1987, 113.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut van het Internationaal Gerechtshof zie ook *Trb.* 1987, 114.

Uitgegeven de *dertigste* december 1988.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. VAN DEN BROEK